

§ 5.

Ved Fastsættelsen af alle ovennævnte Forsørgelsesbeløb bliver at iagttage, at den hele Forsørgelse (Pension eller Understøttelse), som enhver paagældende derefter kommer til at oppebære, skal udgøre en saadan Sum, som kan udbetales med lige store maanedlige Beløb; Marsbeløbet forhøjes derfor i mødende Tilfælde saa meget, som dertil udfordres.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Om end de i Genhold til Loven af 9de April 1851 fastsatte Invalidforsørgelser gentagende — nemlig ved Lovene af 24de Februar 1858, 20de November 1876, 18de April 1883 og 30te Marts 1889 — ere blevne bethdelig forhøjede, og om end Livsfornødenhederne i det hele taget ikke ere stagne i Pris siden de seneste Forhøjelser af Forsørgelserne i 1883 og 1889, maa der dog erkendes at være en guldig Grund til nu yderligere at forhøje de Forsørgelser, der ere tillagte Krigsinvaliderne, i Betragtning af, at de nulevende Invalider fra Krigene 1848—50 og 1864 nu alle befinde sig i en stærkt, til Dels meget højt fremrykket Levealder, der i og for sig end yderligere indskrænker deres Erhvervssevne. Der er derfor i Lovforslagets § 1 foreslaaet en gennemgaaende Forhøjelse med 25 pCt. af Forsørgelser, som efter de hidtil gældende Lovbestemmelser ere tillagte Krigsinvalider, derunder ogsaa indbefattet dem, som vel ikke ere berettigede til Forsørgelse efter Loven af 9de April 1851, men hvem der dog, naar Muligheden ikke kan benægtes af, at deres nuværende Svagheit kan have sin Oprindelse i en i Anledning af deres Krigstjeneste paadraget Legemsbestadigelse eller bevistlig hidført Sygdom, er ved Loven Nr. 20 af 1ste Marts 1889 § 5 aabnet Udgang til en Invalidforsørgelse af mindre Beløb end den almindelige.

I Forbindelse hermed bemærkes, at naar Slutningen af nærværende Lovforslags § 1 undtager fra Forhøjelsen den Del af enhver paagældende Forsørgelse, som alene er beregnet efter Tjenestetid og Tjenestegrad, stemmer dette med Indholdet af alle de foran nævnte Lovbestemmelser om Forhøjelse af Invalidforsørgelsen. Naar paa den anden Side Lovforslagets § 1 som Genstand for Forhøjelse nævner de Tillæg til Invalidforsørgelsen, som nogen har faaet bevilget ved særlig finansiel Lovhjemmel, sigtes der-

ved til det Forhold, at medens Forsørgelsen for alle Krigsinvalider af de militære Underklasser ifølge Bestemmelsen i Invalideloven af 20de November 1876 ere fastsatte paa Grundlag af Loven af 9de April 1851 som den Lov, der var gældende paa den Tid, da Invaliditeten paadroges, selv om Forsørgelse efter Omstændighederne først tilstodes efter Udgivelsen af Loven af 20de November 1876, medførte de to nævnte Loves Bestemmelser, at naar den i Krigen paadragne Legemsbestadigelse først nødvendiggjorde en pensionsberettiget Officers (eller civil-militær Embedsmands) Afstedigelse efter Udgivelsen af Loven af 20de November 1876, maatte hans Invalidforsørgelse bestemmes efter sidstnævnte Lov; men da denne i dette Forhold var ugunstigere end Loven af 9de April 1851, fandtes det billigt, at de krigsinvalid Officerer, der kom til at lide herunder, fordi de tilfældigvis havde kunnet fortsætte deres Tjeneste ud over 1ste April 1877, fik deres Forsørgelse forhøjet til et saadant Beløb, som de kunde have faaet, hvis de vare blevne afstedige før dette Tidspunkt. Der blev da ved Tillægsbevillingslovene for 1883—84, 1892—93 og 1893—94 bevilget 5 endnu levende krigsinvalid Officerer aarlige Tillæg af samlet Beløb af 1,800 Kr. til deres efter Loven af 20de November 1876 fastsatte Invalidforsørgelser. Det er vel egentlig en Selsøjlge, at disse specielle Forhøjelser af Invalidforsørgelser overfor Spørgsmaalet om den her søgte yderligere Forhøjelse maa have samme Betydning som de almindelige, ved de citerede Love bevilgede Forhøjelser; men da Formen dog har været forskellig, er det fundet rettest for at udelukke enhver Tvivl at optage den heromhandlede Passus i nærværende Lovforslag.

I Lovforslaget er endvidere optaget 25 pCt. Forhøjelse til samtlige Enter efter Krigsinvalider og efter dem, hvis Død har været en umiddelbar Følge af deres Tjeneste